

KULTURSTOFFET | AMAGER BLADET

Amager Bladets kulturstof består hovedsageligt af foramtaler af arrangementer, guides til koncerter, foredrag, teater og scene. Endvidere bringer vi interviews og portrætter med kunstnere og arrangører. Send en mail med arrangementer til red@anmagerbladet.dk

KULTUR

21/2
UDSTILLING

Copenhagen Contempora på Papirøen præsenterer et hovedværk af den verdensberømte franske samtidskunster Pierre Huyghe. Det kan opleves til og med 21. maj på Trangravsvej 10.

Rytmen fra de norske fjelde

JAZZALBUM. Jazztrommeslager Benita Haastrup fra Amager har med sin trio udgivet det første af tre albums med instrumentaljazz inspireret både af norsk natur og af en billedkunstners akvarelskildring af den.

AF HANNE BJØRTON
hab@minby.dk

SUNDBYVESTER: En klukkende vibrafon og en boblende, brummende kontrabas flyder sammen med trommeskindets piskende skumsprøjt og bækkens skyllende hvislen.

Omtrent sådan lyder en brusede norsk elv omsat til jazz i nummeret 'Flowing Flying Drumming' fra det nye album 'Going North' udført af Benita Haastrup (trommer), Kaare Munkholm (vibrafon) og Jens Skou Olsen (kontrabas).

Albummet er inspireret af trioens mange koncertrejser i Norge og landets storslåede natur. Udover et stærkt fokus på det rytmiske i kraft af instrumenteringen, rummer albummet masser af fængende melodier, der hurtigt sætter sig til nymnen eller fløjten.

De fleste numre er komponeret og arrangeret af 52-årige Benita Haastrup, og et par stykker af hendes mand Jens Skou Olsen.

Parret har boet i 12 år på en villavej bag Sundbyvester Plads. Først med to sønner, og så kom en tredje til for 10 år siden. Han fik Benita Haastrup til at springe ud fra jobbet som underviser på Rytmiske Musikkonservatorium for at ernære sig som fuldtidsmusiker.

»Jeg kunne godt lide at un-

Benita Haastrup i det norske bag trommerne. Til venstre hendes mand Jens Skou Olsen, til højre Kaare Munkholm. Foto: Jens Skou Olsen

dervise, men jeg var træt af at undervise så meget, at jeg ikke havde tid til at spille ret meget. Og så kom det tredje barn, og så blev jeg nødt til at vælge; hvad vil du nu, for nu er der altså tre børn, så du kan ikke gøre begge dele. Så sagde jeg mit faste job op med pension og det hele, og siden har jeg levet af at spille. Og det er heldigvis gået rigtig godt, indtil videre. Det var den mindste drengs skyld - tænk hvis han ikke var kommet,« fortæller Benita Haastrup.

Dét var mit instrument

Noget havde hun da nået at spille inden. Allerede i 1998 modtog hun Ben Webster-prisen, der uddeles til musikere, som arbejder aktivt med at promovere jazz. Og hun har det ikke fra fremmede.

Benita Haastrups far er jazzmusikeren, trompetist Bent Haastrup. Hun er flasket op med jazz og gik som barn til kor samt klaver-, guitar- og basspil, men blev ikke rigtig bidt af det.

»Jeg syntes, det var sjovt, men jeg var ikke sådan virkelig optaget af det. Da jeg var færdig med gymnasiet tænkte jeg: »Hvad skal jeg dog være, når jeg bliver stor.« Dengang var der ikke oprettet et konserva-

torium for rytmisk musik, og jeg var heller ikke så god til at spille, så jeg søgte ind på det musikvidenskabelige institut i 1983, for det var noget med musik. Og så gik jeg der i fire år og tog nogle eksamener. Der var der så nogle andre piger, som havde lavet et jazzorkester, og de manglede en trommeslager, og så tænkte jeg »Nå ja, hvor svært kan det være, det kan jeg da godt prøve.« Fordi jeg havde det sådan lidt i ørerne, hvordan det skulle lyde.«

»Der var nogle trommer, og vi mødtes hver uge og øvede, og så blev jeg fuldstændig optaget af det. Fuldstændig. Lige samtidig var jeg på et musikstævne for musiklærere, via min uddannelse - der var heller ikke rigtig nogen, der ville spille trommer. Og da satte jeg mig også bare ved trommerne. Der blev jeg klar over, at det simpelthen var mit instrument. Det føltes så nemt for mig,« fortæller Benita Haastrup.

Det vilde sted dengang

Med hjælp fra forældrene fik hun sig et trommesæt og søgte og fik optagelse på Rytmisk Musikkonservatorium, som i mellemtiden var oprettet.

»Det var helt nyt på det tidspunkt, og der var mange af mine venner, der søgte ind. Det

var det vilde sted dengang, jeg mødte jo en hel masse mennesker, der spillede, og det gav jo et kæmpe boost i forhold til at få dannet orkestre og være med i en masse sjove ting. Det er vigtige år, for mange af dem spiller jeg jo stadig med.«

Trioens medlemmer kender også hinanden fra Rytmisk Musikkonservatorium og har spillet sammen på kryds og tværs i mange år, før netop dette orkester blev formet under navnet Benita Haastrup trio.

De spiller også sammen i konstellationen DrumDrum, der giver skolekoncerter i Danmark og Norge, og det fylder kalenderen op. Nogle gange spiller trioens hver dag tre uger i træk - en enkelt gang var det fem uger i træk.

»Der er en organisation i Danmark, der hedder 'Levende musik i skolen', og der kan man ansøge om at være med i deres pulje. Vi har været heldige at være med i nogle år. Jeg har været med i mange år i forskellige orkestre. Det er faktisk via en tilsvarende organisation i Norge, at vi har været så meget i Norge. De har det lidt bredere, hvor man både kommer ud og spiller på skoler, men også i kulturhuse. Det er et supergodt tiltag, og det får en form for kulturstøtte, ellers

kunne det jo ikke løbe rundt,« fortæller Benita Haastrup.

Musik til en akvarel

Mens mange børn rundt om i landet altså stifter bekendtskab med trioens instrumentaljazz - og andre typer musik - skal Benita Haastrup gennem lidt flere krinkelkroge og behårdet markedsføring for at få ørenlyd og koncertjobs overfor det voksne publikum.

»Det er sådan noget, jeg synes er virkelig, virkelig svært; at markedsføre sig selv. Mange musikere har svært ved at gøre det, det passer slet ikke sammen med det at lave musik. Men jeg har været enormt heldig, at folk ringer til mig. Det er sådan meget forkælet.«

Benita Haastrups force er nok, at hun har mange jern i ilden. Hun spiller i flere andre konstellationer end trioens, blandt andre jazzensemblet 'Sophisticated Ladies'. Hun skal komponere et bestillingsarbejde til Holbergmuseet i Sorø til sommer og skal til Italien i foråret og opføre koncert og masterclasses med en italiensk saxofonist. Det gælder om at sprede sine frø.

»Jeg vil også gerne prøve at komme til udlandet med vores musik, for der er et større marked. Jeg har spillet med en hel

del store stjerner på festivaler og spillesteder i Europa, og jeg vil gerne prøve at få hul igennem til noget,« fortæller hun.

I såvel Danmark som udland handler det her og nu om at skaffe opmærksomhed om det nye album. Som er den første af en trilogi.

»Det fandt vi på, fordi vi faldt over hende, der har lavet vores cover, hun hedder Karin Grünberger. Vi ville ikke have et foto på coveret, vi ville godt finde et eller andet 'arty'. Så sad vi og søgte på Google, skrev 'Lofoten akvarel', og så fandt vi hende og så hendes akvareller og det var sindssygt flot. Så ringede vi til hende og fandt ud af noget.«

»Vi blev så vilde med hendes arbejde, at vi tænkte, vi må komponere noget musik til det også. Så det er faktisk to af hendes akvareller, der danner grundlag for de næste to albums 'Mørkefjell', der skal udkomme til januar 2018 og 'Skyer', som kommer året efter.«

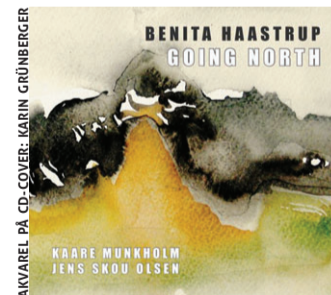
»Vi har aldrig lavet musik på den måde før, og det glæder jeg mig helt vildt til at komponere. Når der bliver en pause.«

FOTO: MICHAEL PALDAN

Der blev jeg klar over, at det simpelthen var mit instrument. Det føltes så nemt for mig.

BENITA HAASTRUP,
trommeslager og percussionist

AKVAREL PÅ CD-COVER: KARIN GRÜNBERGER

- Benita Haastrup har sammen med sin trio udgivet albummet 'Going North'
- Du kan opleve trioens som ensemblet DrumDrum ved en familiekoncert hos spillestedet Cube på Frederiksberg 15. april
- Og til en koncert orienteret mod det voksne publikum 10. juli på Den Blå Planet i Kastrop
- Se mere på www.benita.dk